

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

• Субота, 16 травня 1981 року •

№ 59 (2943).

Ціна
2 коп.

МІЖНАРОДНИЙ ЕКІПАЖ НА ОРБІТІ

Повідомлення ТАРС

На знімку: командир космічного корабля «Союз-40» Герой Радянського Союзу льотчик-космонавт СРСР Л. І. Попов і космонавт-дослідник громадянин Соціалістичної Республіки Румунії Думітру Прунаріу.

14 травня 1981 року о 21 годині 17 хвилин московського часу в Радянському Союзі здійснено запуск космічного корабля «Союз-40».

Космічний корабель пілотує міжнародний екіпаж: командир корабля Герой Радянського Союзу льотчик-космонавт СРСР Леонід Попов і космонавт-дослідник громадянин Соціалістичної Республіки Румунії Думітру Прунаріу.

Програмою польоту корабля «Союз-40» передбачається стиккування з орбітальним науково-дослідним комплексом «Салют-6» — «Союз Т-4». Космонавтам Попову і Прунаріу треба буде виконати на борту комплексу ряд досліджень та експериментів разом з космонавтами Ковальським і Савіним, які працюють на навколоземній орбіті з 12 березня 1981 року.

Космічний політ міжнародного екіпажу здійснюється відповідно до програми «Інтеркосмос», в рамках якої за період з березня 1978 року було проведено вісім спільних польотів громадян Радянського Союзу і братніх соціалістичних країн.

Бортіві системи корабля «Союз-40» працюють нормально. Космонавти Попов і Прунаріу почувають себе добре.

Леонід Іванович ПОПОВ

Герой Радянського Союзу льотчик-космонавт СРСР Леонід Іванович Попов народився 31 серпня 1945 року в місті Олександрії Кіровоградської області.

Після закінчення в 1968 році Чернігівського вищого військового авіаційного училища льотчиків імені Ленінського комсомолу служив льотчиком-винищувачем у Військово-Повітряних Силах.

У 1970 році Леонід Іванович був зарахований до загону космонавтів. Брав участь у керуванні польотами космічних апаратів.

Л. І. Попов — член Комуністичної партії Радянського Союзу з 1971 року.

У 1976 році без відриву від роботи в центрі підготовки космонавтів закінчив військово-повітряну Академію імені Ю. О. Гагаріна.

Свій перший космічний політ тривалістю 185 діб Л. І. Попов здійснив у 1980 році як командир основної експедиції на станції «Салют-6».

Думітру ПРУНАРІУ

Громадянин Соціалістичної Республіки Румунії Думітру Прунаріу народився 27 вересня 1952 року в місті БРАШОВ.

Після закінчення в 1976 році Бухарестського політехнічного інституту працював інженером на авіаційному заводі. Потім закінчив військово-авіаційну офіцерську школу і служив в авіаційному полку румунської народної армії.

Старший лейтенант — інженер Думітру Прунаріу — член Румунської Комуністичної партії з 1973 року.

В березні 1978 року почав готуватися до космічного польоту за програмою «Інтеркосмос» в центрі підготовки космонавтів імені Ю. О. Гагаріна. Пройшов повний курс навчання за програмою підготованого корабля «Союз» і орбітальної станції «Салют».

За успіхи в соціалістичному змаганні, яких досягли в першому кварталі року молоді гірники бригади В. П. Прохоренка (групкомсорг Олександр Масаткін) із шахти «Світлопільська», їм вручено перехідний Червоний прапор ЦК ЛКСМУ та республіканського Міністерства вугільної промисловості.

На мітингу, що вчора відбувся тут з цієї нагоди: члени бригади М. С. Вануленка зарахували у свій колектив Героя Радянського Союзу Л. І. Пснова.

ЧЛЕН КМК — Л. І. ПОПОВ

Ми пишаємось тим, що Леонід Іванович Попов почав свою трудову діяльність на нашому заводі. Комсомольці і молодь підприємства добиваються високим результатам у соціалістичному змаганні. Торік бригада слюсарів-складальників цеху № 101 (бригадир В. П. Поліщук, групкомсорг Тетяна Красюк) зарахувала до свого складу Леоніда Івановича. Заробіток почесного члена бригади — 1736 карбованців — за згодою льотчика-космонавта перераховано до Фонду миру.

І ось нова радісна звістка — на орбіті «Союз-40», якого пілотує міжнародний екіпаж у складі Героя Радянського Союзу льотчик-космонавт СРСР Л. І. Попов і космонавта-дослідника громадянина Соціалістичної Республіки Румунії Думітру Прунаріу.

Щойно на дільниці № 1 складального цеху відбувся мітинг. Гордість за свого земляка прозвучала у виступах секретаря парткому заводу І. Г. Чубача, начальника складального цеху О. Ф. Клеванна, члена КМК слюсарів — складальників Світлани Башкалової.

— Ми продовжуємо хорошу традицію, яка народила-

ся на нашому заводі торік, — сказала на мітингу групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади, що складає електромеханіки, Раїса Шпан. Сьогодні наша комсомольсько-молодіжна бригада зараховує до свого складу Л. І. Пснова електромонтажником-схемником найвищого розряду. Зобов'язуємось працювати по-ударному, високоякісно.

Кілька слів про КМК. Три роки тому бригада стала переможцем серед інженерів-галузі, тоді ж урочисто імені 60-річчя ВЛКСМ. Нині в колективі, що його очолює А. Я. Багно, трудяться дванадцять чоловік, семеро з них — ударники комуністичної праці, п'ять виробничників випускають продукцію з власним нелемком. За підсумками першого кварталу електромонтажників — електриків визнано кращою бригадою складального цеху.

С. КОЖА,
секретар комітету комсомолу Олександрійського електромеханічного заводу.

(Телефоніст).

На знімку: прапор вручає другий секретар обкому комсомолу А. Перевозник. Фото В. ГРИБА.

САЛЮТ—ВІД РІДНОЇ ШКОЛИ

Його портрети виставлено в музеї — вдовж автошляху, що веде до Олександрії, на фасадах будинків міста гірників, у парках і садах.

І сьогодні разом з Валерієм Рюміним на кораблі «Союз-35» піднявся в космос, у якийсь момент ще більш активізувався робота. Учні зустрічалися з Тетяною Овсієвною — матір'ю космонавта А. Ф. Грушею — його однокласницею, з робітницею електромеханічного заводу, де працював Леонід. Вони писали листи в Зоряне містечко, військове училище, звідки пролягла до зірок дорога Леоніда Пснова.

Матеріалів зібралось стільки, що їх не можна було вмістити і в кількох шафах. І тоді вихованці школи музичності вирішили створити в десятиріччя № 6 музей космонавтики. Головою ради музею став учитель астрономії О. І. Ізатко. Першими експонатами музею були портрети зоряних зв'язків Ю. О. Гагаріна, Л. І. Пснова, В. В. Рюміна.

Експозиція музею поповнювалась. Діти робили макети космічних кораблів, орбітальних станцій, місяцеходів, збирали книги про космонавтів.

Ще й досі намагаються учні тематичний вечір, що пройшов під девізом: «Із школи № 6 — на космічну станцію «Салют-6». Ішла розмова про Леоніда Пснова — комсомольця, комуніста, робітника, льотчика-космонавта, громадянина — інтернаціоналіста.

У ЧОРА в музеї знову зібралися школярі.

— Це ніхто з радянських космонавтів не мав такого своєрідного досвіду, — почав бесіду вчитель О. І. Шматко. — Там, на науково-дослідному комплексі, працював він разом з угорським космонавтом Барталаном Фаркашем, сином в'єтнамського народу Фам Туаном. А з ним були Валерій Кубасов,

героїзму, вірності рідній Вітчизні.

І КОЛИ у квітні минулого року їхній земляк Леонід Попов разом з Валерієм Рюміним на кораблі «Союз-35» піднявся в космос, у якийсь момент ще більш активізувався робота. Учні зустрічалися з Тетяною Овсієвною — матір'ю космонавта А. Ф. Грушею — його однокласницею, з робітницею електромеханічного заводу, де працював Леонід.

Вони писали листи в Зоряне містечко, військове училище, звідки пролягла до зірок дорога Леоніда Пснова. Матеріалів зібралось стільки, що їх не можна було вмістити і в кількох шафах. І тоді вихованці школи музичності вирішили створити в десятиріччя № 6 музей космонавтики. Головою ради музею став учитель астрономії О. І. Ізатко. Першими експонатами музею були портрети зоряних зв'язків Ю. О. Гагаріна, Л. І. Пснова, В. В. Рюміна.

Експозиція музею поповнювалась. Діти робили макети космічних кораблів, орбітальних станцій, місяцеходів, збирали книги про космонавтів.

Ще й досі намагаються учні тематичний вечір, що пройшов під девізом: «Із школи № 6 — на космічну станцію «Салют-6». Ішла розмова про Леоніда Пснова — комсомольця, комуніста, робітника, льотчика-космонавта, громадянина — інтернаціоналіста.

У ЧОРА в музеї знову зібралися школярі.

— Це ніхто з радянських космонавтів не мав такого своєрідного досвіду, — почав бесіду вчитель О. І. Шматко. — Там, на науково-дослідному комплексі, працював він разом з угорським космонавтом Барталаном Фаркашем, сином в'єтнамського народу Фам Туаном. А з ним були Валерій Кубасов,

Віктор Горбатко, Валерій Рюмін... Ціла інтернаціональна бригада. А вчора ішли доріжки Леоніда Івановича помах до зірок з румунським космонавтом... Після рекордного польоту — 185 діб космічної роботи, яку здійснив торік Попов разом з Рюміним та іншими космонавтами, — він знову на орбіті. Орбіті подвигу і миру!

Юні експериментатори Вероніка Шапарова, Ірина Кондратьєва, Алла Дука провели чергові експерименти. Але вони нескінченні на інші. Кожна з них починалася з останньої сторінки біографії людини, яка вчилась у їхній школі: «Травень 1981 року. В польоті — новий міжнародний екіпаж. Командир корабля — Герой Радянського Союзу Л. І. Попов...»

А після уроків старшокласники СШ № 6 поспішали в Будинку культури електромеханічного заводу. 180 вихованців десятиріччя, які два роки навчалися в школі музичності йшли на останній, випускний урок. Він теж почався з повідомлення про другий космічний політ нашого земляка. І юнаки, що виявили бажання після закінчення школи стати курсантами вищих військових училищ, дали клятву:

— Ми будемо схожіми... — Ми вчитимось у Леоніда Пснова.

Вони салютували йому — з рідної школи, землі, де пройшло його дитинство!

У численних робітничих колективах Кіровограда, Олександрії, Світловодська, де рік тому комсомольці записали у свої бригади Леоніда Пснова і потім зароблені кошти перерахували до Фонду миру, вчора відбулися мітинги. Молоді робітники знову стають на трудову вахту. На космічну. Працюватимуть за себе і за герої-земляка.

ЗНАННЯ У ПРАЦІ ПІДМОГА

ПЕРЕДНОВА
ДО ПОЛІТЗАНЯТТЯ

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДСУМКОВИХ
ЗАНЯТТЯ У МЕРЕЖІ КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПОЛІТИЧНОГО ТА ЕКО-
НОМІЧНОГО НАВЧАННЯ

У системі комсомольської освіти завершується навчальний рік. Період підготовки і роботи ХХVI з'їзду КПРС благотворно впливає на вдосконалення навчально-виховного процесу, збагачає зміст занять і сприяє розвитку політичної і трудової активності слухачів. Керівники занять активно аключили у рух «Пропагандист і агітатор — п'ятиріччя».

Мета підсумкових занять — перевірити якість і глибину набутих слухачами знань, допомогти систематизувати і закріпити їх, виявити вміння пов'язувати теорію з практичними завданнями колективів. Оцінюватиметься не тільки ідейно-теоретичне зростання юнаків і дівчат, а й вплив набутих знань на підвищення їхньої трудової та громадсько-політичної активності.

1.

До вибору форм і методів проведення підсумкових занять необхідно підходити диференційовано, залежно від ланки навчання і складу слухачів, стану вивчення програмового матеріалу. Добре зарекомендували себе такі форми, як заліки і екзамени, теоретичні й науково-практичні конференції, колективні співбесіди, підготовка і захист слухачами рефератів... Міськомком, райком комсомолу, первинні комсомольські організації, методичні ради, пропагандисти вже перевірили готовність до підсумкових занять кожної ланки навчання, організували повторення матеріалу, ознайомилися з темами і питаннями, що висуваються на обговорення, підготували наочні посібники, місцевий матеріал.

На екзаменах і заліках, співбесідах і конференціях виносяться не тільки питання вивчених курсів та окремих тем, а й питання, що стосуються Звітної доповіді ЦК КПРС, інших документів ХХVI з'їзду партії. Важливо, щоб підбиття підсумків стало й аналізом трудової діяльності слухачів, їхньої участі у змаганні за дострокове виконання завдань першого року одинадцятиріччя.

Підсумкові заняття в системі комсомольської освіти проходять у два етапи. 18 травня відбудуться екзамени і заліки по матеріалах курсів, що вивчалися протягом навчального року; 25 травня — підсумкові співбесіди і конференції на тему «Партія — авангард радянського народу».

На підсумкові конференції теоретичних семінарів запрошують комсомольців, котрі навчалися за індивідуальними планами.

Заліки та екзамени в гуртках і семінарах пропагандисти проводять у присутності секретаря або члена парткому (бюро), секретаря комітету (бюро) комсомолу, представника міськомкому, райкому партії, комсомолу.

2.

Результати підсумкових занять обов'язково треба розглянути на засіданнях бюро і загальних зборах комсомольців і молоді, з тим щоб узагальнити набутий досвід, зробити спільним надбанням методичну майстерність кращих пропагандистів. Це стане початком підготовки до нового навчального року. Важливо виявити й усунути недоліки, що були в роботі деяких гуртків і семінарів. Уже тепер слід продумати форми роботи з пропагандистськими кадрами, організації контролю за ходом і якістю занять, щоб вони були змістовнішими й цікавішими в майбутньому.

Як відзначалося на ХХVI з'їзді КПРС, пропагандист — головна фігура в системі партійної освіти. Тому питання добору і розстановки пропагандистських кадрів заслуговують найпильнішої уваги. Адже саме пропагандисти організовують навчання, дбають про ідейне зростання молоді. Аналізуючи підсумки навчального року, треба завчасно подумати про зміцнення складу пропагандистських кадрів, підвищення ролі методичних рад на громадських засадах.

3.

Міськомком, райком комсомолу необхідно скласти плани роботи зі слухачами і пропагандистами на літній період, щоб не допустити «канікул». Пропаган-

дисти і слухачі повинні активно включитися в масово-політичну роботу серед трудящих по мобілізації їх на дострокове виконання і перевиконання планів та соціалістичних зобов'язань, узятих на 1981 рік і одинадцятиріччя. Регулярні виступи в колективах, інформування про хід змагання, його результати, цікаві зустрічі і тематичні вечори, організаторами яких вони стануть, — це буде їхнім вкладом у велику справу ідейно-виховної роботи серед трудящих.

Належну допомогу повинні подати слухачам і пропагандистам кабінети комсомольської політичної освіти на громадських засадах. Треба, щоб у літній період вони стали справді навчально-методичними центрами, де завжди можна було б глибоко й ґрунтовно вивчити ту чи іншу проблему, ознайомитися з необхідним матеріалом.

Форми зустрічей зі слухачами в літній період різноманітні. Треба тільки, щоб вони були регулярними, давали якнайбільше всілякої інформації про життя колективу, району, міста, області, республіки, допомагали молоді творчо застосовувати у своїй практичній діяльності основи положення партійних документів, знайомили з подіями в житті країни і за кордоном. Комсомольським комітетам і організаціям рекомендується протягом липня — вересня влаштувати 2-3 конференції за матеріалами ХХVI з'їзду КПРС.

Організовано, на високому ідейно-теоретичному рівні провести підсумкові заняття, організувати масово-політичну роботу слухачів у літній період — відповідальне завдання, справа честі всіх пропагандистських кадрів. Тож хай набути слухачами знання втілюються в їхні практичні діла, допомагають добиватися високої ефективності і якості роботи, успішно здійснювати історичні накреслення ХХVI з'їзду КПРС, величчі плани комуністичного будівництва.

О. ДЕМЧЕНКО,
консультант Будинку
політосвіти обкому
Компартії України.

ЩОДЕННА ПРОГРАМА ДІЙ

В області тривають зустрічі членів бюро районних і міських комітетів партії з комсомольським активом, на яких йдеться про головні напрями роботи комсомольських організацій області по виконанню рішень ХХVI з'їзду КПРС, положень і постанов, висунутих товаришем Л. І. Брежнєвим у Звітній доповіді ЦК КПРС, рішень ХХVI з'їзду Компартії України.

Найголовніша комсомольська традиція, говорилось на зустрічі членів бюро Онуфріївського райкому Компартії України, з комсомольським активом району, — на заклик партії бути завжди разом з комуністами на головних рубежах нашої держави, будівництва.

Учасники зустрічі — перший секретар райкому ЛКСМ України Костянтин Данов, заступник голови колгоспу імені Комінтерну по роботі з молоддю Валерій Терещенко, секретар учительської комсомольської організації Мар'ївської восьмирічної школи Валентина Шелтенко, секретар комітету комсомолу культурно-освітніх закладів Тетяна Захарова, секретар комітету комсомолу колгоспу «Україна» Василь Кваша та інші — відзначили, що минула п'ятирічка вписала в літопис комсомольської слави району нову вражаючу главу. З її сторінок перед нами постає молодий герой наших днів, романтик важких трудових доріг. Ці устремління молоді пройняті високою відповідальністю за майбут-

нє радянського села, за дальше зростання рідного району. Безперечно юнаки і дівчата усвідомлюють, що кожен їхній крок на шляху інтенсивного розвитку сучасного села вимагає самперед свідомого ставлення до роботи, до виконання комсомольських доручень, що їхньому характерові повинна бути притаманна активна життєва позиція.

На зустрічі виступив перший секретар райкому Компартії України В. Д. Іванов.

На зустрічі були присутні заступник завідувачого відділом організаційно-партійної роботи обкому Компартії України Б. С. Ясиновський, перший секретар обкому ЛКСМ України Олександр Кішко.

ПРОНО

ПОЧАТОК

ЗА СТАРТОМ СТАРТ

Полетіли. Із днів весняних і прозорих.
Десь їх ждуть незвідомі, названі світи.
Ім у Всесвіт кремлівські рубінові зорі
У гарячих і добрих серцях пронести.

Ці рядки — з вірша «Знаю, старт», що його написала юна поетеса, член літстудії «Вісь» Світлана Орел. Нинішньої весни дівчина закінчує Новоміргородську середню школу № 2. Отож попереду у неї — старт у доросле життя. Щасливих тобі доріг, Світлано! Хай вірним другом і супутником тобі буде поетичне слово.

На знімку: Світлана ОРЕЛ.
Фото В. ГРИБА.

У літстудії

«Сівач»

відбулося обговорення
віршів П. Селецького

На останньому засіданні кіровоградської міської літературної студії «Сівач» обговорювались вірші Петра Селецького. Обговорення пройшло жваво й зацікавлено.

Відзначалося, що здібний молодий автор прагне заглиблюватися у стрімку бистрину поезії, що найкращі його твори ті, в яких конкретні реалії сучасності — привід для серйозних роздумів та узагальнень.

Указувалося й на недоліки: багатослів'я, деяку вторинність вирішення окремих тем та інші «хвороби зростання».

Слово — Петрові Селецькому.

В. БАЗИЛЕВСЬКИЙ,
керівник студії «Сівач».

Дядьки

Філософи небаченого штибу —
Мої дядьки говорять про життя:
«Воно і ясно: чоловік, як риба,
Шукає глибше. Та якби знав,
Де глибина та...» І мсать подовгу —
У кожного на серці щось своє.
Жалі. Утрати. Фронтові дороги.
Та миті щастя теж, напевно, є.
І будуть дзвони душ їх калатати
В мовчанні, що громовістіш розмов:
Ну що ж, нехай жалі, нехай утрати,
Нехай розлуки — та були й любові!
Дядьки шукали у житті, де важче,
А значить — глибше...

Глибина глибин —
Вони самі. Їх руки роботаці,
Їх доброта. Їх мудрості полин.
Нехай мовчання трішечки затяє,
Зате слова їх — одкровення мить...
...Ідуть сини до батьківської хати
І мовлять тихо: «Тату, нашіть».

На денці сонця

Це називалось — творчі семінари...
Л. Костенко.

Було. Це чудо називалось травнем.
І ідцями. І коліскою трає...
І не було ніякого прощання.
Ми просто з вами перейшли на «ви».
Ми одне одного не картали —
Ховалися в мовчанні, як в броні.
А поміж нами — кам'яні квартали
І вулиці, як ріки вогняні...

Та й канули метелики в ту повінь,
У відблиск той... А десь поміж полів
На денці сонця плавав місяць повен
За днем, що проминув і відболів...
Було. Це називалось воскресінням.
Поверненням, приходом, вороттям.
Було це небом літа. Синім-синім.
Везінням. Сном. Утратою. Життям.

Тамара ЖУРБА

Через тебе

Цьому лютому ще б лютувати,
Намітати кучугури снігів.
А він взяв перекинув санчата
І під нашою призьбою сів...
І селяни буркочуть: «Зарані!
Де ж це можна? Брунькується без».
А у доньки в очах вігрюгани
І безумство бланкітних небес.
Пальтешко вже легеньке наділа,
Я ж сяду — загубиться в'язь.
— Не стрибай по стежках очманілої
Через тебе й весна почалась...

Твою чекаю електричку
Під монотонний вітру плач.
Мерзлякувато груша динка
У сирій кутається плач.
Ми з нею влвох на кім пероні.
Удвох між радістю й плачем,
І від чіпких очей стороніх
Сховались прямо під дощем,
с. Іванівка,
Долинський район.

КІНОЕКРАН

ЗБИРАЄ ДІТЕЙ

Зустрітись з улюбленими кіногероями, завести нових друзів допоможуть дітям твори, представлені на всеукраїнському тижні дитячого фільму, який 14 травня почався в нашій республіці.

— Дзвінкий заклик — клятва «На комуністів різняємо крок!» став девізом нинішнього огляду, присвяченого Дню народження всеукраїнської піонерської організації імені В. І. Леніна, — розповідає заступник голови держкіно України І. В. Михайленко. — Його програма об'єднала створені в студіях країни в різні роки стрічки, які розповідають про історію нашої Батьківщини, героїв ратних битв і мирних буднів. Серед численних заходів тижня головним є прем'єри фільму довжелекції «БЕРЕМО ВСЕ НА СЕБЕ» про мужність моряків у роки Великої Вітчизняної війни, картини одеських кінематографістів «Я — ХОРТИЦЯ», присвяченої подвигу дітей з Запоріжжя, стрічки «Кінонаукфільм» «ЛЕНІН, ДІТИ І ЧАС».

Л. КИСЕЛЬОВА.

кор. РАТАУ.

Мати гриміла посудом, а батько збирався йти до коней. Сашка у своїй кімнаті стояла біля відкритого вікна, вдивляючись у досвітні сутінки.

— Я тобі, донечко, сказала, що на ферму ти не підеш. А ти, старий, чого мовчиш? Чи тобі язык присох до піднебіння? Чуєш, Сашко, бери гроші, хоч і сто карбованців, та їдь до Кривого Рога...

Дай Сашка не чула материних повчань: за палісадником із сизої мли випірнула Богдан Смерека. Сашка вистрибувала у вікно і шмигонула назустріч.

— Сьогодні виводимо молодня на пасовисько в Глибівці.

— Ажже. Тільки перегоняти я не буду, щоб мати не побала...

— За тебе пожену, а ти на бідарку — і гайда...

— Добре. Я зараз. Зачекай. Сашка тим же шляхом повернулася у свою кімнату — і до матері:

— Ну, як їхати, то і їхати... Дивися ж мені, — мати кинула з рук ганчірку і зайшла до світлиці, — щоб не втепелась там у якогось п'яничку. Ко-на свої гроші зіграємо, у подарунок батьку й «Жигулям» віддасть, а я вже й ошадну книжку... Чуєш, дочко, будь розумна.

Сашка пішла на ганок, а Ганна — за нею, витираючи фартухом очі:

— Слава богу... Таки послу-

хала...
та х...
ти та...
дити...
кий.

— Биш,
були...

— Золо...
нив...
ка...

О

му п...
заман...
Щоб...
нав...
Вчепи...
я й р...
крики...
ля ст...
уолго...
лежат...

...Ся...
рися...
посми...
прими...
ілок...
і снот...
Гостро...
б у вер...
ти 17...

О

му п...
заман...
Щоб...
нав...
Вчепи...
я й р...
крики...
ля ст...
уолго...
лежат...

О

му п...
заман...
Щоб...
нав...
Вчепи...
я й р...
крики...
ля ст...
уолго...
лежат...

О

му п...
заман...
Щоб...
нав...
Вчепи...
я й р...
крики...
ля ст...
уолго...
лежат...

О

му п...
заман...
Щоб...
нав...
Вчепи...
я й р...
крики...
ля ст...
уолго...
лежат...

О

ТЕАТРАЛЬНА АФІША

Вистава театру ляльок!
Ці слова завжди заповнюють у дитячих очах веселі вогники. Творчий колектив Кіровоградського обласного театру ляльок подарував юним кировоградцям нову виставу — «Поросятко Чок» за п'єсою М. Туровер та Я. Мирсакова. Постановку її здійснив головний режисер театру Віктор Джагар. Художник-постановник — Леонора Боровенкова, музичне оформлення Якова Вайсбург.

міг старшого за себе, грізного Вовка (актор Є. Ушаков). Особливі симпатична, добра, заклопотана мама Чока (актриса В. Дякова — лауреат премії імені І. Микитенка), бідолаха Зайчик, який усього на світі б'ється (актор М. Гезік), сороски...

Майстерно виготовлені ляльки і декорації художниками-бутафорами, декораторами Р. Блажівською, Г. Радченко, Ф. Бутавином, В. Штиківим, Ю. Ярошенко. Костюми артистів, одяг ляльок пошили закріпник-модельєр К. Осипишська та швачка Ж. Демекіна. Добре попрацював завідувачий постанов-

КНИЖКОВА ПОЛІЦЯ

Про молодь

і для молоді

Письменник Володимир Кобзар сам іще молодий — йому ледве за тридцять. Свою трудову біографію він починає у селищі Олександрівці нашої області. Працював робітником, коректором районної газети «Вперед», потім вступив на факультет журналістики Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка.

У видавництві «Таргет» вийшла друком книга В. Кобзаря «Прошунок Гвардійський». Хоч вона й перша у його творчому доробку, та відчувається, що писана майстерною рукою. Характерною особливістю творів, уміщених у цій книзі, є те, що головних її героїв показано в такі моменти життя, коли перед ними постають проблеми морального вибору, коли вони критично переосмислюють і по-новому оцінюють своє життя. Книга пройнята великою вірою в людину. Вона про молодь і для молоді.

ЗНАЙОМСТВО

З КРИНИЦІ МАЙСТРА

Арсеній Тарковський — самобутний поет і широко відомий перекладач — одна з найкolorитніших постатей у сучасній російській поезії. Його оригінальні твори виходять нечасто, але потяг до них дедалі зростає.

Кіровоградські шанувальники творчості поета мають підстави особисто пошукати біографію А. Тарковського тісно пов'язану з нашим містом. Обриси його згадуються і в останній книзі «Зимовий день», яка викликала цілу зливу відгуків і рецензій у московській пресі.

Можна тільки пошкодувати, що ми досі не мали цих прекрасних віршів в

українських перекладах. Перекладати А. Тарковського складно. Витонченість думок і почувань, схильність до масштабних узагальнень, а часто й глибокого підтексту, особливий музичний лад вірша, його благородні вишуканість і піднесеність — вивальники творчості поета мають підстави особисто пошукати біографію А. Тарковського тісно пов'язану з нашим містом.

Тим більшої уваги заслуговують зусилля молодого поета (також нашого земляка) Петра Куценка, який зважився перекласти на рідну мову поезії Арсенія Тарковського. Кілька з них пропонуємо читачам «Молодого комуніста».

В. БАЗИЛЕВСЬКИЙ.

Арсеній ТАРКОВСЬКИЙ

Степова дудка

І.
Всяк жили у голоді й печалі,
Проклинали війни і літми.
Я не живописець, що — деталі?
Краще вже я суть саму візьму.
Хтось мені з усього ширпотребу
Тільки дудки і не пожалів:
Мало взяв я у землі для неба,
Більше взяв у неба для землі.
Я із шалки витрусу світла,
Випустив я птахів з рукава.
Хоч мене земля й забути встигла,
Та в моїх словах вона жива.

II.
На кожний звук є відзвук на землі,
У пастухів ківів куліш в котлі.
Полісувались віви поряд з нами,
Усе вгорталося тишею і снами.
Що — гроші? Що хвала і честь мені?
В степу вечірній без кінця і краю?
З Овідієм отут би день при дні
І жити, і тужити край Дунаю,
Не розрізнять далеких голосів
І не чекать всеблагих парусів.

Четверта палата

Алька у сірім халаті,
Дівчинка із дитбудинку,
Знає в четвертій палаті
Навіть найменшу шпаларку.
Запах лілв постійний,
Нялі притишену мову,
Трищини й плями на стінах —
Царства картини казкової.
Ніби смичка із клітки,
Виглядає тихо з-під ковдри:
Дихають сонно сусідки,
Рапком осліпий не скоро.
Носик гостренький, вощані
Пальчики, біла косиця.
Збоку озветься хтось ранилий:
— Що тобі, Анько?

— Не снитися.
Ангел, відсунувши штору,
Одягом світить з туману.
— Що тобі тут?

— Я по хвору.

По дитбудинківську Ану.

Поети

Ми зорі мінням на ніжні кларнети
Пташні і флейти, допоки поети
Живі ще, і флейти — на квіти з лугів,
На спів ручаїв, батони настухів.
Справіку мінням — аж страшно збагнути! —
На рими, в яких так багато отрути,
На голос, в якому сім райдуг цвітуть,
Свою кореневу і гідність, і суть.
А ви нас любили, а ви нас хвалили,
Так чом же, мов привиди, в лодіях білих
Ви мовчки шлівете крізь роки суєти.
Косар, і псалтирщик, і князь-майстровий?
Переклад з російської Петра КУЦЕНКА.

«СІВАЧ» ЗАПРОШУЄ

16 травня, в суботу, в приміщенні редакції газети «Кіровоградська правда» (вул. Луначарського, 38) відбудеться чергове заняття міської молодіжної літературної студії «Сівач». Запрошують усіх любителів красивого слова.

Початок о 18 годині.

ЗА СТАРТОМ СТАРТ

Полетіли. Із днів весняних і прозорих.
Десять їх ждуть невідомі, названі світи.
Ім у Всесвіт кремлівські рубінові зорі
У парячих і добрих серцях пронести.

Ці рядки — з вірша «Яззу старт», що його написала юна поетеса член літстудії «Вісь» Світлана ОРЕЛ. Нинішньої весни дівчина закінчує Новомірогородську середню школу № 2. Отож поперед у неї — старт у доросле життя. Щасливих тобі доріг, Світлано! Хай вірним другом і супутником тобі буде поетичне слово.

На знімку: Світлана ОРЕЛ.
Фото В. ГРИБА.

Тамара ЖУРБА

Через тебе

Цьому лютую ще б лютувати,
Намітати кучугури снігів,
А він взяв перекинув санчата
І під нашою кризбою сів...
І селяни буркочуть: «Зарані!
Де ж це можна? Брунькується без».
А у доньки в очах вігрюгани
І безумство блакитних небес.
Пальченко вже легеньке наділа,
Я ж сердита — загубиться в'язь.
— Не стрибай по стежках очманіло!
Через тебе й весна почалася...

Твою чекаю електричку
Під монотонний вітру плач.
Мерзлякувато груша дичка
У сірий кутається плащ.
Ми з нею вдвох на цім пероні.
Удвох між радістю й плачем,
І від чіпких очей сторонітись
Сховались прямо під дощем,
с. Іванівка,
Долинський район.

КІНОЕКРАН
ЗБИРАЄ ДІТЕЙ

Зустрітись з улюбленими кіногероями, завести нових друзів допоможуть дітям твори, представлені на всесоюзному тижні дитячого фільму, який 14 травня почався в нашій республіці.

— Давінький заклик — клятва «На комуністів різняємо крок!» став девізом нинішнього огляду, присвяченого Дню народження всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна, — розповідає заступник голови держкіно України І. В. Михайленко. — Його програма об'єднала створені на студіях країни в різні роки стрічки, які розповідають про історію нашої Батьківщини, героїв ратних битв і мирних буднів. Серед численних заходів тижня головним є прем'єри фільму довжележності «БЕРЕМО ВСЕ НА СЕБЕ» про мужність моряків у роки Великої Вітчизняної війни, картини одеських кінематографістів «Я — ХОТИЦЯ», присвяченої подвигам дітей з Запоріжжя, стрічки «Кінонаукфільму» «ЛЕНІН, ДІТИ І ЧАС».

Я. КИСЕЛЬОВА,
кор. РАТАУ.

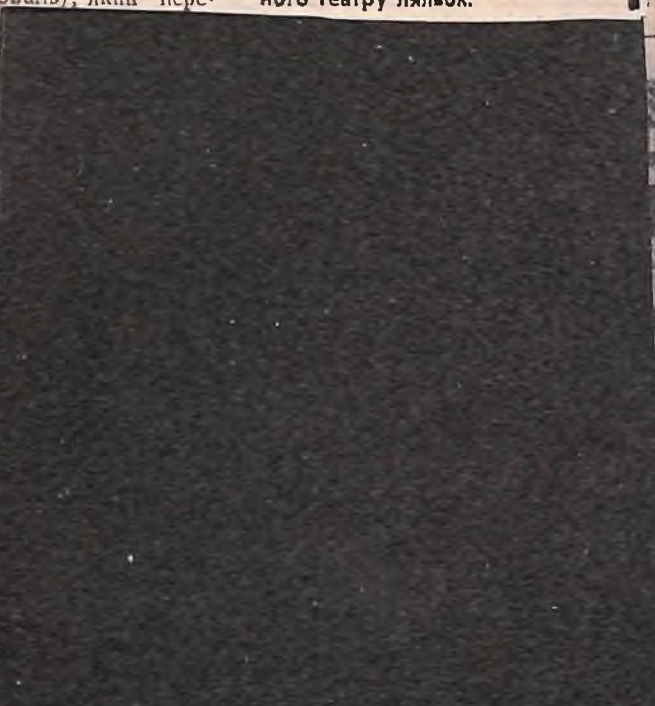

халась... Бо то хоч воки такий: не дитись. Мо кий.
— Язико биш, — від Були...
— Буває золота... Як нив би ото ка... Оце я

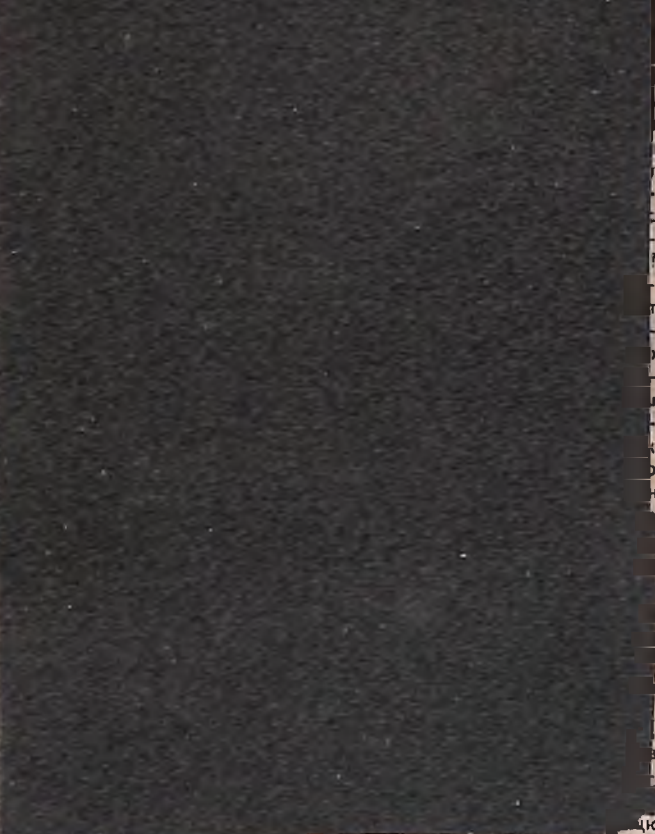
С
Обр

му прямо замашка — Щоб ти, па нав». Бач, Вчепила га й й рада. Н його дитина прикинути, ля ставитим колгоспі кр лежать, вон —Та доб

...Сивко пофоркував і легкою рисою котив бідарку. Сашка — посмикувала за віжки, невміло прищмокувала губами. Аж у Глибокому яру зупинила Сивка і скочила на росяну траву. Гостро пахла прим'ята зелень, а у вербах, над ставом, щебали пташки.

Кіровоградського виробничого об'єкта, якому він віддається на сторінках нашої газети. Фото В. ГРИБА.

Кіровоградського виробничого об'єкта, якому він віддається на сторінках нашої газети. Фото В. ГРИБА.

— Дідусю, ви ж нікому не кажіть, що я тут...
— Та вже не скажу...
3.
...Тієї суботи Сашка з Богданою мов з води вирости перед батьківським порогом. Мати випустила з рук дівчиночку, не а у вербах, над ставом, щебали пташки.

Кіровоградського виробничого об'єкта, якому він віддається на сторінках нашої газети. Фото В. ГРИБА.

Кіровоградського виробничого об'єкта, якому він віддається на сторінках нашої газети. Фото В. ГРИБА.

гостей. Сашка стояла по-богдана і, схиливши голову, обривала листочки з гілочок вишеньки.
— Іване! Глянь, чи ж це ти, а чи мені вмикається?.. Ка твоя... Ти ба, яка! Кого ж мені у двір привела? — Добри вечір, кажу, — обізвалась Богдана.
— А, то ти, голубе сизенький! — Ганно Пилипівно, послухай...
— Не хочу я тебе слухати. — Мамочко! — обізвалась і вона.
— Що — «мамо»?.. Чого ж ти з города? Тігонька по-броду прийняла чи гроші рознікала?

Сашка відвернувшись од Богдани, стала зі скованки вузлик шми і подала матері: — Всі, до копійки! — Як куди? А де ж ти була? — О ж це за лихо на мою голову! — Та мамочко! — Кажки пошвидше, що хоч мені ніколи теревені вшити: королева недосна! — Я по дою. Вмію вже — і підхопила із землі дівчиночку.

Ганна не сіла, а майже впала на лавку біля ганку і заплакала тоненько й жалісливо.
— То ти б, парубоче, той... — сказав нарешті й батько, підступаючи до Богдани і ледь посміхаючись по-зловничому у вуса. — Заходив би до хати. Прошу...

ТРЕБА ЗНАТИ

ПОЛОЖЕННЯ Є!

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ СРСР СПІЛЬНО З ВІСРПС ТА ЦК ВЛКСМ ЗАТВЕРДИЛО ПРИМІРНЕ ПОЛОЖЕННЯ ПРО САМОДІЯЛЬНУ ДИСКОТЕКУ.

У ньому, зокрема, говориться, що дискотека є однією з форм організації дозвілля, розвитку самодіальної творчості, задоволення духовних запитів, інтересу до музики на основі використання художніх та аудіовізуальних технічних засобів. Дискотеки покликані сприяти підвищенню громадської активності, вихованню художнього смаку у тих, хто їх відвідує, пропаганді краєвих зразків багатонаціонального радянського мистецтва, вітчизняної класики, творів прогресивних зарубіжних авторів.

Примірним положенням визначається порядок керівництва дискотеками. Відзначається, що організації, які створюють дискотеку, затверджують її керівника і склад громадської ради дискотеки, до якої включаються працівники культури, представники профспілкової і комсомольської організації, творчої інтелігенції, активу.

Визначено обов'язки керівника. Науково-методичне керівництво діяльністю дискотек, незалежно від їх відомчої належності, здійснюють органи культури. Організаційну й творчу допомогу дискотекам надають науково-методичні центри народної творчості.

ЯК СВАТО радості, щастя і молодості сприймається музично-хореографічна композиція в пролозі вистави. І раптом до неї еплітається тема війни. Грізно рокошуть баци. Голоси артистів звучать піднесено й патетично. Цей перехід особливо підкреслює, виділяє героїчний мотив, присутній у п'єсі драматурга Григорія Плоткіна «Четверо з вулиці Жанны». Її поставив у народному театрі музичної комедії Будинку культури імені М. І. Калініна режисер М. І. Барський.

У ПЕРШІЙ картині вистави з уст матроса Загари зринають слова про Одесу:

— Це ж музикальне місто!

Гей, Пересип, давай увертюру! Молдаванко, вступи на басах!

І вже з даного моменту в уяві глядача поволі вимальовується образ неповторного й вічно юного міста. А

втім, режисер тут не робив ставки на так званий «одесизм», і від цього вистава тільки виграла. Запам'ятається просто-таки професійно поставлена сцена на

думки,

відгуки,

РЕЦЕНЗІЇ

Романс про Одесу

початку другої дії і, звичайно ж, після:

Себе в боях ми зведемо одеситами, Нарважені в Одесі, в Полтаві чи в Сибіру.

Тим самим підкреслюється кровний зв'язок міста з усією країною, повпредами якої тут, на захопленій ворогом, але нескореній радянській землі біля Чорного моря, є «люди з катком» — партизани-підпільники.

Саме в другій дії спектакль звучить особливо повільно й вічно юного міста. А

ГЕРОЇЧНЕ, комічне й трагічне живуть на сцені поруч протягом усієї вистави, взаємодоповнюючись і взаємозбагачуючись. Той емоційний згряд, який несе в собі їхні органічні поєднання, вишлюпується в душі глядачів почуттями сильними й щирими. Режисер разом з акторським колективом зумів до певної міри розширити рамки жанру. На службу розкриттю головного задуму поставлено і хореографію, і декорації. І, звичайно ж, сприяє

цьому майстерна гра багатьох самодіяльних артистів. Колоритний і достовірний образ радянського розвідника Андрія (він же перукар Станіслав) зумів створити на сцені Микола Левановський. Добре вжилися у своїх героїчній мадам Чірус і мадам Перепелицю Фріда Чигринська, по прфесії перукар, та Зінаїда Бочарова, вихователька дитсадка. Анастолій Варфоломєєв, Інна Морозова, Іван Буданцев, Олександр Волошин — усі вони грають достовірно і, якщо можна так висловитись, умотивовано.

Окремо хочеться сказати про Катерину Терентьєву, яка просто блискуче справилася з роллю артистки Марії. До речі, це була пер-

ша велика роль у її житті, і вона зіграла її піднесено, на найвищому диханні. С ПРАВЖНІ оптимісти, вигадники, веселуни і просто хороші люди прийшли зі сцени в зал і завоювали його. Вони вірять у рідне місто, вони живуть любов'ю до нього:

Трансінстрія, Трансінстрія, Крути назад колеса, Бо все одно Одесою залишиться Одеса.

Він весь спрямований у день сьогоднішній, цей спектакль, що його колектив народного театру приєднав Дню Перемоги: Хай молоді, не знаючи меж,

Кронує вперед беззастановно На вулиці Жанны Лябурб живеш,

Так будь у житті, як Жанна! Бо не переведеться в житті людські цінності, про які йдеться на сцені народного театру. Бо це — музична п'єса про війну і проти війни.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ. м. Кіровоград.

Диск-Зона

* «Це ж музикальне місто, Одеса!» * Гортаючи пошту диск-залу... * Хроніка музичного життя

СВІТ справжніх почуттів, високих і чистих, часто відіривається для нас зі сторінок книги, екрана телевізора, вражає нас своєю красою в хорошій пісні. Ми нерідко говоримо про гарний смак, уміння розібратися, де масо справу з мистецтвом, а де — з підробкою під нього. Та чи завжди вміємо це робити?

ОТОЖ — про пісню. Вона займає значне місце в духовному житті наших юнаків і дівчат, про що свідчать і листи до редакції.

«Пишу до вас уперше, тому дуже хвилююсь. Я дуже люблю пісні і не уявляю життя без них». (Олена ФРАНКО, м. Новомиргород).

«Пісні завжди допомагають людям, дають їм натхнення». (Любов РИБАЛКА, с. Чутівка Знаменського району).

«Я почуєш улюблену пісню — ніби зустрінеш друга, якого давно не бачив». (Райса ЗАХВАТИХАТА, с. Василівка Долинського району).

Листів до диск-залу надходить багато, і в кожному — похання надрукувати улюблену пісню, розповісти про її авторів та виконавців. Про це пишуть учні шкіл, професійно-технічних училищ, робітничої молоді. Приємно, що більшість із них — учасники художньої самодіяльності, які віддають свій вільний час солоному чи хоровому співу, прагнуть якнайшвидше розучити нову пісню і подарувати її своїм друзям, батькам, односельчанам. Саме з цим проханням звертаються до редакції дорядки колгоспу імені Калініна Новоархангельського району Н. Іщенко, М. Тимошенко, І. Крутенко, група дівчат з колгоспу імені Ульянова Знаменського району та інші.

Валентина Костенко із села Писанки * Долинського району розповідає, що в її сім'ї всі люблять співати і що вечорами в домі часто звучить музика і лунають

пісні під акомпанемент баяна, на якому грає батько.

Любов до прекрасного виховується з дитинства. І як важливо в цю пору посіяти добре зерно в душі дитини. Ось четвертокласни-

Огляд пошти
ДИСК-ЗАЛУПІСНЯ —
ВІРНИЙ
ДРУГ

ця з м. Світловодська С. О. Хоч вона й збирає ще пісні до «песельника», як сама пише, але вже має естетичний смак, захоплюється музикою композитора Шайнського, піснями з дитячих кінофільмів. (До речі, як на наш погляд, дитячі пісні в художньому відношенні часто стоять вище від багатьох пісень для молоді. Але це вже закид деяким нашим композиторам і поетам).

ЯКІ Ж ПІСНІ приваблюють наших читачів?

Дуже популярні «Ширше коло», «Руда метелиця», «Червона стріла», «Маєст-

ро», «Наш край», «Малинівка», «Не забувай». Тобто пісні у виконанні відомих співаків чи вокально-інструментальних ансамблів. Найчастіше виконавці і створюють пісням славу (іноді, за значимо поспіхом, незаслужено).

І хоча щойно названих творів цей докір не стосується, але хочеться поради-ти хлопцям і дівчатам не віддаватися сліпо течії моди, а виробляти в собі критичне ставлення до її новинок. Для цього необхідно багато самому знати, треба працювати над підвищенням особистого рівня культури. Без цього не можна стати по-справжньому сучасним. «Імунітет проти низькопробності», про який говорив відомий композитор і педагог Дмитро Кабалевський, треба в собі виховувати, сам він не появиться.

Різні листи надходять до диск-залу. Нерідко на конверті читаємо: «Стоп, а де усмішка?» — і відразу усміхаємось. На іншому конверті: «Лети с приветом, вернись с ответом!» — тут уже сміємося вголос. І щиро співчуємо листоноші, якому адресують наші читачі слова: «Ширше крок, поштарю!», знову ж таки написані на конверті.

Адміністрація диск-залу не може погодитися з думкою М. К. із села Федорівки Кіровоградського району, що «Руда метелиця» — «бесподобна пісня», хоч, звичайно, щось у ній є... Валентині К. з цього ж села повідомляємо, що пісню «Снігопад» виконує грузинська співачка Нані Брегадзе, а не Гривадзе, як вона написала в листі до редакції.

Пісня — це друг. Тож давайте шукати собі друзів вірних, котрі допомагали б нам і в праці, і в навчанні, котрі були б нам добрими супутниками в дорозі, що зветься життям.

Чергова по диск-залу Л. ДЕРЕВ'ЯНКО.

ХРОНІКА

ДИСК-ПРЕМ'ЄРИ

Популярна співачка Тетяна Анциферова закінчує роботу над гігантом, який ознайомить шанувальників естради з її концертним репертуаром. Кілька пісень для Анциферової написав керівник ансамблю «Самоцвєты» Юрій Маликов (у супроводі цього ВІА співачка й записала композиції). Окрасою пластинки стануть пісні Олександра Зацепіна. Прем'єра однієї з них — «Ми родом із дитинства» на слова Ігоря Кохановського — недавно відбулася по Всесоюзному радіо.

Сергій Беліков, який недавно став солістом ансамблю «Самоцвєты», почав запис першої сольної пластинки. На одному боці будуть пісні Олександри Пихмутової, на другому — власні композиції Сергія.

ЩО, ДЕ, КОЛИ

Після того, як рок-група «Аракс» стала гастролюючим колективом, у театрі імені Ленінського комсомолу північався вакансія. Ретельний конкурсний відбір завершився вдало. В театрі утворилася нова рок-група — «Ключ» (художній керівник Кріс Кельмі). Її учасниками стали музиканти московських ансамблів «Вікторія», «Высокое лето», «Панорама», «Автограф». Особливість інструментальної групи — чотири синтезатори, з допомогою яких звучання стає насиченим, набуває особливостей джазового і навіть симфонічного оркестру. «Ключ» уже дебютував у виставах «Тіль», «Зірка» і «Смерть Хоакіна Мур'єти». А. КРУПСЬКИЙ.

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

Він 08380.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолаваторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку, арку.

Зам. № 246.

Тираж 54000.

Газета виходить у півторці, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гілки, 2.